

cændringsforslaget blev optaget i Vædringsforslaget under Nr. 5 til ny § 2. Det forekommer mig som sagt, at et saadant Tilfælde let kan indtræffe, og da det er Sogneraadet eller Kommunalbestyrelsen, der har at bevise, at Bedkommende kan betale, saa indser jeg ikke, at der kan være Noget til Hindrer for, at en saadan Bestemmelse optages. Det var en ganske anden Sag, dersom Bedkommende selv skulde fremkomme med en Erklæring og sige: Nu er jeg i Stand til at betale, idet jeg har en saadan Indtægt. Det er som sagt Sogneraadet eller Kommunalbestyrelsen, hvem det paaligger at føre Bevis i saa Hensende, og det gjør, mener jeg, en overordentlig stor Forskiel i dette Forhold; det forekommer mig derfor, at Bestemmelsen burde optages, og jeg vil henstille til den høitærede Forsamling, om ikke Undercændringsforslaget under Nr. 6 bør vedtages. At § 5 udgaar, følger af sig selv. Med Hensyn til Lovforslagets Titel skal jeg tillade mig at udtale, at Vædringsforslaget under Nr. 8, ifølge hvilket Lovforslagets Titel ændres til: "Forslag til Lov om Virkning af Shgehjælp af det Offentlige og om Regler for Eftergivelse af Fattigunderstøttelse", finder jeg fuldstændig i sin Orden, hvormod jeg ikke paa nogen Maade kan gaa med til Vædringsforslaget under Nr. 9, idet jeg mener, at Lovforslaget er ikke alene en Eftergivelse af Fattigunderstøttelse eller indeholde Regler derfor, men det har jo netop ogsaa den Virkning, som Eftergivelse af Shgehjælp fremkalder. Det forekommer mig, at Maalet med dette Lovforslag er for en stor Del det at fritage netop en Del af de uheldigt Stillede i Samfundet fra, at den Hjælp skal betegnes som Fattigunderstøttelse, som ydes dem, og naar det er os om at gjøre at udtale dette, maa det ogsaa være os om at gjøre at bidrage til, at Lovforslaget faar en saadan Titel, at den ikke er stødende i sig selv. Sætte vi blot Regler for Eftergivelse af Fattigunderstøttelse, er det Fattigunderstøttelse der bliver eftergivet, og det er ikke Meningen. Meningen er, at den Hjælp, som ydes, maa ikke betragtes som Fattigunderstøttelse; det bliver altsaa det Omvendte. Med disse faa Ord skal jeg tillade mig at anbefale Lovforslaget med Vædringsforslagene i den af mig antydede Retning.

H. Nielsen: Jeg har bedet om Ordet for med et Par Ord at anbefale det af mig i Forbindelse med 4 andre Medlemmer stillede Undercændringsforslag. Forslaget er jo stillet, som altid er Tilfældet, naar Udvalget gjør den Slags Indstillinger — det var mit

første umiddelbare Indtryk, og mine Medforslagsstillere vare enige med mig deri —, fordi man kunde ønske at faae noget Mere ud af denne Lov, end man bød os. Det var naturligt, at vi faae blot herpaa, da vi ikke turde driste os til at optage det Hele. Efterformet Indstillingen er forhandlet i Udvalget paa den Maade, som den er, nøiedes vi med at gjøre en lille Vædring i Vædringsforslaget under Nr. 5 til § 4. Vi ønske at ændre det Tidrum, som der skal hengaa, inden hvilket Kommunalbestyrelsen er pligtig til at eftergive den modtagne Fattigunderstøttelse, fra 5 til 1 Aar eller eventuelt 2 Aar. Jeg kan ikke nægte, at jeg nærer endnu noget Haab om at faae det subsidiære Forslag: 2 Aar sat ind, efter at jeg har hørt den ærede Ordfører og det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgfreds (Holst). Saa vidt jeg opfattede hans Tilslutning til den ærede Ordførers Dmtale af denne Sag, forstod jeg det næsten saaledes, at der var en Del af Udvalgets Medlemmer, som egentlig principalt vare enige med os i at ønske de 2 Aar indfatte i Lovforslaget, men man vilde i Udvalget — den ærede Ordfører udtrykte det saaledes — ikke sprænge en samlet Indstilling, man var bange derfor, og saa var det, at man kom til det, som man er kommen til. Nu har det ingenlunde været min eller Medforslagsstilleres Tanke, at vi vilde sprænge Indstillingen; tværtimod, jeg antager, at vi ere enige med Udvalget om, at vi ønske noget Samlet og Helt, men det bedst Mulige ud af Sagen. Jeg kan derfor ikke Andet end fastholde Forslaget fremdeles, og det saa meget mere, som jeg fik Tilslutning fra det ærede Medlem fra Aalborg (Mesner); men efter de Udtalelser, som ere faldne fra ham angaaende det principale Forslag, skal jeg tillade mig at tage dette tilbage.

Formanden (Høgskro): Det principale Undercændringsforslag udenfor Betænkningen til Vædringsforslag under Nr. 5 til § 4 er taget tilbage; maa jeg spørge, om Noget optager det? (Ophold). Det er saaledes bortfaldet.

H. Nielsen: Derimod ser jeg ingen Grund til at lade det subsidiære Forslag gaa den samme Vej, for jeg hører, at der virkelig er Udsigt til, at Sagen skulde strande paa det. Efter min Opfattelse af Sagen kan der være Udsigt til, at man kan samles om de to Aar; naar vi kunne det, ere vi jo i den skjønneste Enighed. Jeg skal hermed anbefale det subsidiære Undercændringsforslag til Vedtagelse.